

Alles wat ik deed,
heb ik voor jullie gedaan.

Dankbaar houden wij in herinnering
Johanna Rosina Kleverkamp
weduwe van
Arnoldus Henricus Hermanus Bosgoed

Ze werd geboren op 12 oktober 1907 te Diepenveen en overleed op 25 oktober 1993 te Dieren.

Na de gezongen Uitvaartmis in de Parochiekerk van de H. Martinus te Duistervoorde-Twello werd zij op het parochiële kerkhof aldaar begraven.

Jouw leven is niet eenvoudig geweest. Al veel te vroeg moest je je man verliezen. Ondanks alle hulp die je toen van velen kreeg, stond je er uiteindelijk toch helemaal alleen voor. Je hebt ons altijd veel aandacht geschonken. Op kostschool kregen we iedere week een brief van jou. Later toen we zelf een gezin stichtten bleef je ons ook nog met raad en daad bijstaan. Bij al je zeventien kleinkinderen heb je bij de geboorte een aantal dagen geholpen. Waar je de tijd vandaan haalde snappen we nog steeds niet. Misschien is het vooral je doorzettingsvermogen geweest, dat je dit allemaal hebt kunnen doen. Daarbij voelde je je gesteund door je geloof. Dat was een oprecht geloof in God en de voorspraak van Maria. Dat was een intens geloof, dat verre stond van schijnheiligheid. Maar vooral ook geloofde je, dat wij mensen ons zelf moeten inspinnen om het goede

te doen. En je hebt veel goeds gedaan. In de voetsporen van je man heb je mensen, die dat nodig hadden, wat toegestopt. Het ging vaak niet in de eerste plaats om wát het was, maar vooral om het gebaar.

Ook je kleinkinderen weten zich nog goed te herinneren, dat ze altijd bij Oma konden aankloppen. Jurkjes werden er genaaid, truien gebreid en place-mats en panlappen gehaakt.

Oma was er ook altijd voor te vinden de slaapkamers van één van de kleinkinderen een opknopbeurt te geven met de verfkwas en een nieuw behangetje.

De laatste rwaalf jaar van je leven moest je verder met een grote handicap. Ondanks dat je niet goed meer kon praten, was dat voor jou geen belemmering er nog wat van te maken. In het gezin van Josee, Theo en Rosina heb je je eigen plek gevonden en ook hún leven is door jouw aanwezigheid verrijkt; drie generaties samen, dat ging heel goed. Jammer genoeg ben je ook bij hen nog een paar keer ernstig ziek geweest, maar met jouw doorzettingsvermogen ben je dat ook weer te boven gekomen. Maar eens komt er tóch een einde aan een zo'n werkzaam leven. Tot de laatste krachten, die er in je waren heb je gestreden.

Wij putten kracht uit de gedachte, dat er duizenden goede herinneringen aan jou zullen achterblijven. Vanuit jouw geloof zijn ook wij ervan overtuigd, dat jouw leven in het hiernamaals even rijk gevuld zal zijn als wij dat hier van jou hebben meegemaakt.

Wij danken U van harte voor uw belangstelling en medeleven, ons betoond bij het overlijden van ma.

De kinderen